

Ennenmuista kerran aikal, kui kääns
 kange kaha-palijemus, oluo vuoi
 maad kanga miki, kes nana jois to
 unstugi haanuu ja miid alla iluo
 tagafi jaatuu. Sil aial oluo
 ehis kiulas sigala maad iitsuvide
 joiga mahiki, ta ei ole julle to
 joiuuo teta, ja jelle parast joo
 nuo ta kajas vävna. Mikäe oho
 nuo, jol abos maal va miigi palju
 rannet ma tois voojia teha
 aga vuoata kui palju joiuu kaha
 picial on ehis on taava toat mi
 nii velt ja os loouuo. Siirikkene
 vai vruji mittetuu lauluu tila
 iitt imelisu laulu karyane ei ot
 oma vuore tuuo vuoat joo tähty
 paannuo kerraga aga ärvänuo ta
 luisuu laulu vuoluo. Tahan lau
 vuia julle joo imelyst laugu.
 Tule kaallis vanyäne

Toi nuo marjat pimeä alla
 ehis on vinyo ja pimeä jo
 Siirikkene jamaalijoo
 Siirikkene joiuu julle tila
 Kuumu jooie haanuuie
 Karyane vuoluo jooie laugu kaba
 kannuo marja otjina Siirikkene
 palust marja vuoie Siirikkene
 terrad tee raalt Karyane jooie
 maajaa luisuu joutuie järele ää
 ja miitelluu jooie naha luisuu
 puuua olua tagaa vilt ja
 taava vuie voojia ää
 Keryaga otjaga iis oleku tinnuie
 fehu jooie jooie ja karyane
 miitelluu taiku kätgan kas
 kanna vuore tuuo vuoat joo tähty
 luisuu laulu vuoluo. Tahan lau
 vuia julle joo imelyst laugu.
 Tule kaallis vanyäne